

פתחו לי שעריו צדק. זה השער לה, ודאי. שams לא יגנס בשער זה, לא יגנס לעולמים. (משל) למלך עליון שהוא עלין נסתר ונגניו, ועשה לו שעריהם אלה על אלה, ובסוף כל השערים עשה שער אחד בכמה מוגלים, בכמה פתחים, בכמה היקומות אלה על אלה, ואמר: כל מי שרוצה להגנס אליו - שער זה יהיה רשותו לאישון לגבי. מי שיגנס בשער זה - יגנס. גם כך שער ראשון לחקמה עליונה, יראת ה' היא.

וזהו בראשית.

ב, שנים הם שמחהברים כאחד, ואלה שמי נקדות - אחד גנוו' ונסתור, ואחד עומד בהתגלות. ובגלל שאין להם פרוד נקרים ראשית, אחד ולא שניים. מי שנוטל זה נוטל זה, והכל אחד. שחריו הוא ושמו אחד, שפטוב שם פ"ג וירדע כי אפה ה' שמק' לבך. למה נקרא יראת ה'?

בגkol שהו עצם של טוב ורע. זכה בין האדים - הגה טוב. ואם לא זכה - הגה רע. ולכן שורה במקום זה יראה, וזה שער טוב להגנס לכל טוב שבעוולם. שכל טוב - אלה שני שערים מהם באחד.

רבי יוסף אמר, שכל טוב - זה עצ המים, שהוא שכל טוב בלי רע כלל. ועל שלא שורה בו רע הוא שכל טוב בלי רע. לכל שעיהם - אלו חסדי דוד הנאמנים, תומכי התורה. ואותם תומכי התורה כביכול הם עושים. כל אלו שעוסקים בתורה אין בהם עשרה ועוד שעוסקים בה. אותם שעוסקים בהם יש בהם עשרה, ובכל זה כתוב תחולתו עמך לעד, והוא מדבר הפסא על עקרו בראו.

רבי שמעון היה יושב ועובד

לא ייעיל בהאי תרפא לא ייעול לעלמיין. למלא עלהה דאייה עלהה וטמיר וגניז ועבד ליה פרעון אלין על אלין וLOSEOF כל פרעון עבר תרפא חד בכמה מנעוולין בכמה פתיחין בכמה היכליין אלין על אלין. אמר כל מאן דבאי למייעל לגביי תרפא דא יהא קדמאת לגבאי, מאן דיעול בהאי תרפא יעול. אוף כי תרפא קדמאת לחכמה עלהה יראת ה' אהיה. וקדמאת ראייה ראשית

ב, תрин אונן דמתחברין כחדא, ואונן תрин נקודין, חד גנייא וטמירא וחד קיימא באתגלילא. ובגין דלית להו פירוד אקרון ראשית. חד ולא תрин. מאן דנטיל האי נטיל האי. וכך חד דהא הו (שמיה) ושמייה חד דכתיב, (תהלים פג) וידעו כי אפה שמק' יי' לבך. אםאי אקרי יראת יי', בגין דאייה אילנא טוב ורע, זכי בר נש הא טוב ואי לא זכי הא רע. (ד"ה ע"א) ועל דא שרי בהאי אחר יראת. וקד תרפא לעאלא לכל טוב דעלמא. שכל טוב אלין תрин תרפא דאנין כחדא.

רבי יוסי אמר שכל טוב דא אילנא דחיי דאייה שכל טוב בלי רע כלל. ועל דלא שרי באיה רע אייה שכל טוב בלי רע. לכל עושיהם, אלין חסדי דוד הנאמנים תפמיכין אוריתא. ואונן דתמכין אוריתא בכיכול אונן עבדין. כל אונן דלעאן באורייתא לית בהו עשרה בעוד דלעאן בה. אונן דתמכין לוון אית בהו עשרה. ובחללא דא כתיב תהלו עומדת לעד וקיימת כויסיא על קיומה בדקה אותן.

רבי שמעון היה יתיב ולעוי באורייתא בילילא דכל האחים בבעלה. דתגינן